

สัปดาห์นิตร์

Lesson 13 for June 27, 2026

“ท่านที่รักทั้งหลาย เดียวนี้เราเป็นลูกของพระเจ้า และเราจะเป็นอย่างไรต่อไปข้างหน้า นั้นเรายังไม่รู้ แต่เรารู้ว่าในเวลา que พระองค์จะเสด็จมาปรากฏนั้น เราจะเป็ นเหมือนอย่างพระองค์ เพราะว่าเราจะเห็นพระองค์อย่าง que พระองค์ทรงเป็นอยู่นั้น”
(1 ยอห์น 3:2)

แม้ว่าการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าและการรู้จักพระองค์ตลอดชีวิตของเราจะเป็นสิ่งสำคัญ แต่นั่นไม่ใช่เป้าหมายสูงสุดของความเป็นคริสเตียน

เราปรารถนามากกว่านั้น เราต้องการพบหน้าพระองค์ผู้ที่เราได้พบและมีปฏิสัมพันธ์ด้วยในโลกนี้

อีกนานแค่ไหนกว่าจะถึงช่วงเวลานั้น? จะเกิดอะไรขึ้นหลังจากนั้น? ความรู้เหล่านี้ส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของคุณอย่างไร?

เวลาแห่งการรอคอย

การเสด็จกลับมาครั้งที่สอง

การนำกลับสู่บ้าน

เราจะทำอะไรในอาณาจักร

นิรันดร์?

ความรับผิดชอบของเรา

ช่วงเวลาแห่งการรอคอย

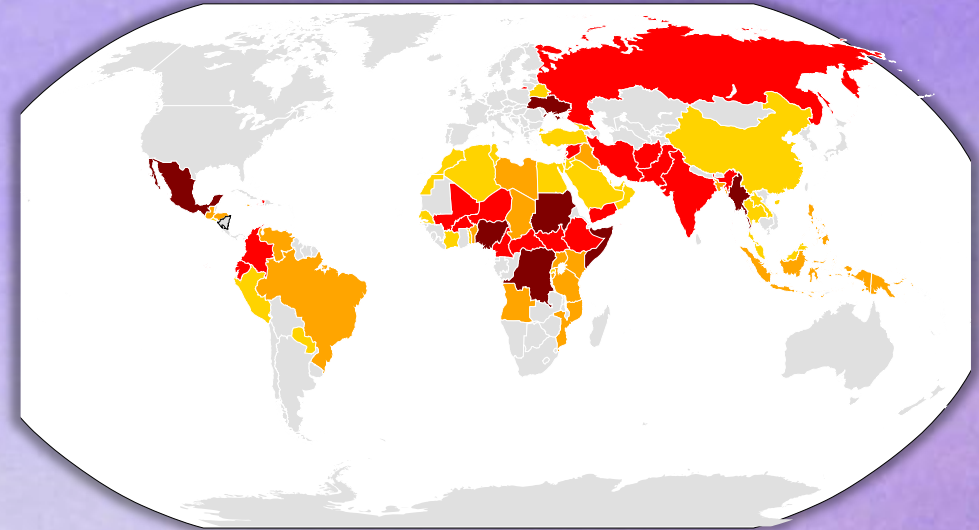
“แต่จงเข้าใจข้อนี้คือ วาระสุดท้ายนั้นจะเป็นเวลาที่น่ายกย่อง” (2 ทิโมธี 3:1)

พระเยซูทรงให้เราเห็นหมายสำคัญที่จะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ หมายสำคัญเหล่านั้นคือสถานการณ์ต่างๆ ที่จะเลวร้ายลงเรื่อยๆ เมื่อถึงเวลานั้น (มัทธิว 24:6-11)

- สงครามและข่าวลือเรื่องสงคราม
- ประชาชาติกับประชาชาติจะขัดแย้งกัน
- โรคระบาด ความอดอยาก และแผ่นดินไหว
- คริสเตียนจะถูกเกลียดชัง
- การละทิ้งความเชื่อโดยทั่วไป
- จะเกิดผู้เผยพระวจนะเท็จที่หลอกลวง

เพื่อรักษาความเชื่อมั่นของเราใน “ช่วงเวลาอันเลวร้าย” เหล่านี้ (2 ทิโมธี 3:1) เราต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า และมีความมั่นใจว่าพระองค์ทรงยกโทษบาปของเราแล้ว และเราได้รับความรอดโดยพระองค์

แผนที่แสดงความขัดแย้งทางอาวุธที่กำลังดำเนินอยู่:

- สงครามใหญ่ (เสียชีวิต 10,000 คนขึ้นไป)
- สงครามเล็ก (เสียชีวิต 1,000-9,999 คน)
- ความขัดแย้ง (เสียชีวิต 100-999 คน)
- การปะทะและการสู้รบ (เสียชีวิต 1-99 คน)

การฟื้นฟูทางจิตวิญญาณเป็นสิ่งจำเป็น เราต้องอธิษฐานเหมือนอาซาฟว่า “ขอทรงฟื้นฟูข้าพระองค์เถิด ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงให้พระพักตร์ของพระองค์ส่องแสงมาเหนือข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะได้รับความรอด” (สดุดี 80:3)

การเสด็จกลับมาครั้งที่สอง

“แล้วพระองค์จะทรงส่งทูตสวรรค์ทั้งหลายของพระองค์มาด้วยเสียงแตรที่ดังมาก และให้รวบรวมคนทั้งหมดที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว จากทั้งสิ้น ตั้งแต่ที่สุดฟ้าข้างนี้จนถึงที่สุดฟ้าข้างโน้น” (มัทธิว 24:31)

มัทธิว 24:29-31 สรุปรูปเหตุการณ์สำคัญของการอัครธรรมครั้งนี้ ซึ่งมีข้อความอื่นๆ เสริมเพิ่มเติมดังนี้:

ในขณะนั้น เมื่อเสียงแตรดังขึ้นและทุกคนได้เห็นพระเยซู เราจะรู้ว่าการรอคอยนั้นคุ้มค่าแล้ว คำอธิษฐานที่เพียรพยายามตลอดมา เวลาที่เราให้ความสำคัญกับพระองค์ทุกครั้ง เวลาที่เราพูดอย่างกล้าหาญเพื่อพระองค์ การทดลองทุกอย่าง—จะจบลงด้วยการได้เห็นพระพักตร์ของพระองค์

ภัยพิบัติครั้งใหญ่ที่เขย่าโลก

(วิวรณ์ 6:12-14)

หมายสำคัญของบุตรมนุษย์ได้ปรากฏขึ้น

(เมฆก้อนเล็ก ๆ)

พระเยซูทรงปรากฏออกมาจากเมฆ

(วิวรณ์ 1:7)

พระสุรเสียงของพระองค์ปลุกคนตายให้ฟื้นขึ้น และเปลี่ยนแปลงสภาพกายของคนเป็น

(ยอห์น 5:28; 1 เธสะโลนิกา 4:16; 1 โครินธ์ 15:51-52)

เหล่าทูตสวรรค์รวบรวมผู้ที่ได้รับการไถ้ให้รอดจากบาปและนำพวกเขามาหาพระเยซู (1 เธสะโลนิกา 4:17)

การนำกลับสู่บ้าน

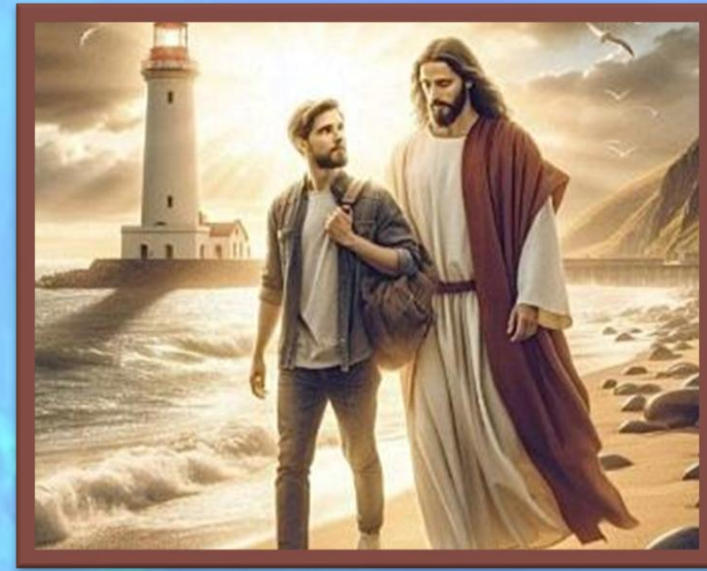
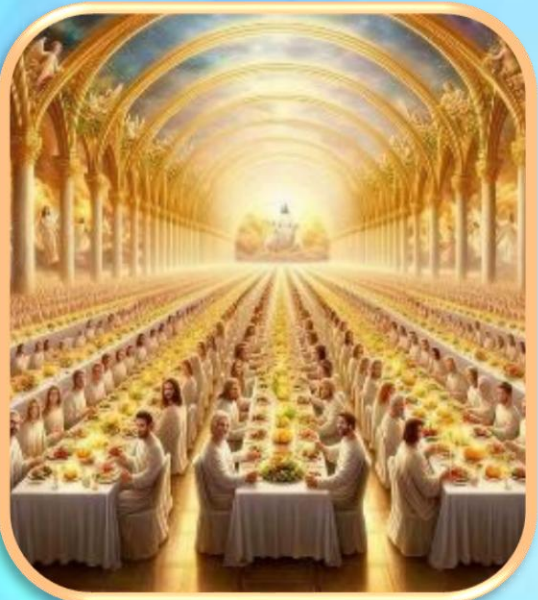
“ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีที่อยู่มากมาย ถ้าไม่มีเราคงบอกท่านแล้ว เพราะเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับพวกท่าน” (ยอห์น 14:2)

ในสวรรค์มีสถานที่ที่พระเยซูทรงเตรียมไว้สำหรับเรา เป็นเมืองที่เราจะอาศัยอยู่ คือเยรูซาเล็มใหม่ (ยอห์น 14:2; ฮีบรู 11:10; วิจรณ์ 21:10)

เมืองนี้พร้อมกับผู้อยู่อาศัย – คือเรา – ถูกเรียกว่า “เจ้าสาวของพระเมษโปดก” (วิจรณ์ 21:2, 9; วิจรณ์ 19:7-8)

เหตุการณ์แรกที่เราจะเข้าร่วมในบ้านใหม่ของเราจะเป็นเหตุการณ์ที่ลืมไม่ลง คือ งานเลี้ยงฉลองสมรสของพระเมษโปดก (วิจรณ์ 19:9)

แต่เพื่อที่จะเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์ เราต้องเป็นเจ้าสาวของพระองค์บนโลกนี้ก่อน เราต้องมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเยซูในตอนนี้ รู้จักพระองค์ พูดคุยกับพระองค์ทุกวัน วางใจในพระองค์ และอธิษฐานถึงวันที่เราจะได้อยู่กับพระองค์ตลอดไป

เราจะทำอะไรในอาณาจักรอันนิรันดร์?

“เพราะว่าพระเมษโปดกผู้ทรงอยู่กลางพระที่นั่งนั้นจะทรงเลี้ยงดูพวกเขา และจะทรงนำเขาไปยังน้ำพุแห่งชีวิต และพระเจ้าจะทรง
เช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขาทั้งหลาย” (วิวรณ์ 7:17)

พรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่เราจะได้รับในสวรรค์คือการได้เห็นพระเยซู
และสามารถขอบคุณพระองค์สำหรับสิ่งที่พระองค์ทรงทำเพื่อเรา

แต่เราจะไม่ได้อยู่บนสวรรค์ตลอดไป เวลาหนึ่งจะมาถึงเมื่อเราจะ
ลงมายังโลก ซึ่งเป็นบ้านหลังสุดท้ายของเรา (วิวรณ์ 21:1-3; สดุดี
37:9) แม้ว่าความชั่วร้ายจะไม่มีอยู่แล้วที่นั่น แต่พระเยซูยังคงเป็น
ผู้เลี้ยงแกะของเรา คอยดูแลเราอย่างอ่อนโยน (อิสยาห์ 25:8;
วิวรณ์ 7:17)

แน่นอนว่าชีวิตที่นั่นจะไม่ใช่ชีวิตที่ว่างเปล่า เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงมอบงานให้มนุษย์เมื่อ
พระองค์ทรงสร้างเขา เราแต่ละคนจะมีจุดประสงค์ที่นั่น เราจะสามารถขยายความรู้และ
ค้นพบสิ่งมหัศจรรย์ใหม่ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง

ตรงกันข้ามกับสิ่งที่เกิดขึ้นในตอนนี ความคิดของเราจะมุ่งไปที่พระเจ้า 100% ซึ่งความรักของ
พระองค์จะท่วมทับทุกอณูของร่างกายเรา (วิวรณ์ 14:1)

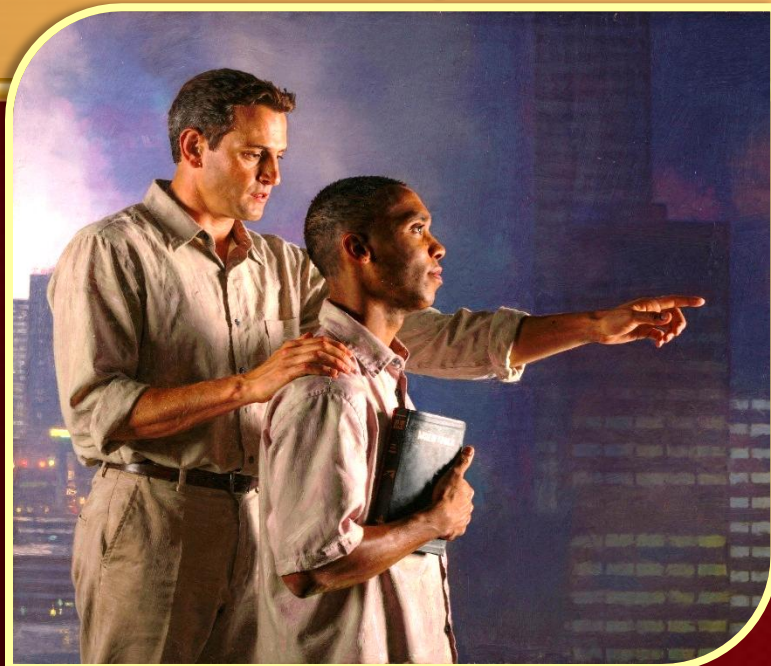

ความรับผิดชอบของเรา

“พระวิญญาณและเจ้าสาวกล่าวว่า “เชิญเสด็จมาเถิด” และให้คนที่ได้ยินกล่าวว่า “เชิญเสด็จมาเถิด” “คนที่กระหายเชิญเข้ามา ใครที่มีใจปรารถนา จงมารับน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย” (วิวรณ์ 22:17)

ในเยรูซาเล็มใหม่—บ้านนิรันดร์ของเรา—แม่น้ำแห่งน้ำแห่งชีวิตไหลออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้า หล่อเลี้ยงต้นไม้แห่งชีวิต (วิวรณ์ 22:1-2) และเป็นชีวิตที่อุดมสมบูรณ์ ชีวิตนิรันดร์

การเข้าถึงพระองค์นั้นไม่ต้องเสียค่าใด ๆ พระเยซูทรงจ่ายราคาแล้ว เราตอบรับการทรงเรียกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันหนึ่งและรู้ว่าจะไปถึงที่นั่นได้อย่างไร แต่คนอื่น ๆ อีกไม่น้อยที่ยังไม่รู้ถึงหนทางนั้น

เรามีหน้าที่รับผิดชอบต่อผู้ที่ปรารถนาชีวิตนิรันดร์แต่ไม่รู้ว่าจะได้รับได้อย่างไร เราต้องประกาศเสียงดังว่า “ให้ผู้ที่กระหายน้ำจงมา และให้ผู้ที่ปรารถนาจะรับของประทานแห่งน้ำแห่งชีวิตนั้นโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด” (วิวรณ์ 22:17)

จนกว่าเวลาจะมาถึงที่เราจะสามารถดื่มน้ำนั้นได้ ขอให้เราท้อแท้ในการรอคอย จงรักษาความปรารถนานั้นไว้ให้คงอยู่ เพื่อรอคอยองค์พระเยซูเจ้าเสด็จมา

“ความขัดแย้งครั้งใหญ่ได้สิ้นสุดลงแล้ว บาปและคนบาปไม่มีอีกต่อไป จักรวาลทั้งหมดสะอาดบริสุทธิ์ จังหวะแห่งความกลมกลืนและความสุขแผ่ซ่านไปทั่วสรรพสิ่ง จากพระองค์ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่ง ชีวิต แสงสว่าง และความสุขได้ไหลเวียนไปทั่วอาณาจักรแห่งห้วงอวกาศอันไร้ขอบเขต จากอะตอมที่เล็กที่สุดไปจนถึงโลกที่ยิ่งใหญ่ที่สุด สรรพสิ่งทั้งที่มีชีวิต และไม่มีชีวิต ในความงามอันไร้เงาและความปีติอันสมบูรณ์แบบ ประกาศว่าพระเจ้าคือความรัก”